

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונב

יש חדש

ערוכים לשמחה

צעירי חב"ד משלימים את ההיערכות למבצע הגדול של הבאת שמחת פורים להמוני העם. בימי הפורים יצאו אלפי מתנדבים לזכות יהודים בקריאת המגילה. מאות אלפי משלוחי מנות יינתנו לכוחות הביטחון, למאושפזים במרכזים הרפואיים, לקשישים, לאסירים ועוד, כדי לעודדם לקיים את מצוות היום.

מגילה בלי הפסקה

בימי הפורים מפעילים בתי חב"ד ברחבי הארץ מוקדים לקריאת המגילה ברצף. במקומות רבים מוקמים אוהלים מיוחדים, שבהם יקרא את המגילה שוב ושוב, כדי לאפשר להמוני בית ישראל לקיים את מצוות קריאת המגילה. באוהלים האלה יוכנו מראש כיפות, חוברות של מגילת אסתר, רעשנים ועוד. בכמה מקומות יקבלו המשתתפים אחרי קריאת המגילה שקיות של 'משלוחי מנות' ומטבעות ל'מתנות לאבינונים', כדי שיוכלו מיד לקיים עוד שתיים ממצוות היום.

משתה פורים

ארגון **אשנב** לחב"ד מארגן משתה פורים מיוחד בכפר-חב"ד, ביום פורים, י"ד באדר, בשעה 4:15 אחה"צ. במקום תהיה גם קריאת מגילה. רישום מראש חובה בטל' 052-6565190. הופיע תקליטור מיוחד ובו הרצאות של מיטב המרצים על תוכנו העמוק של פורים, וניגונים מקוריים מאת אמן הכינור **מרדכי ברוצקי**. טל' 052-2704808.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
5:27	6:01	6:03	5:30
6:26	7:02	6:56	6:26

322 בתי-חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

איפה האמת ואיפה התחפושת

רק לפני כמחצית השנה היינו סמל ומופת לאחדות מופלאה. ימי 'צוק איתן' הביאו לידי ביטוי את כל הטוב והיפה שבעם ישראל. מה קרה?

לא להיבהל, זו רק תחפושת (צילום: אליהו לוי)

בימי 'צוק איתן'. בתוך-תוכנו יש בנו אותה ערבות הדדית ותחושת האחדות. השגרה שוחקת את התחושה הפנימית הזאת. אירועי היום-יום מאפילים עליה לפעמים. עכשיו קדחת הבחירות מטריפה את דעתנו וגורמת לנו להתנהג כפרחחי רחוב. אבל הגל העכור הזה יחלוף ונחזור להיות מה שהננו באמת.

ונהפוך הוא

חשוב שנתעשת מהר. כאז כן היום אנו עומדים מול צוררים, המבקשים "להשמיד, להרוג ולאבד". הזוויות שאותם גורמים מעוללים לבני עמם ולשבויים שנופלים לידיהם ממחישות את גודל הסכנה הנשקפת מהם. מולם עומד עולם אדיש, העוסק בדילומטיה מנומסת ובפוליטיקלי-קורקט. ראו את ההסכם עם איראן.

בשעה זו חובה על כולנו להתאחד ולהתלכד, כמו שאמרה אסתר למרדכי: "לך כנוס את כל היהודים". אויבינו אינם מבחינים בין ימין לשמאל, בין אשכנזים לספרדים, בין דתיים ללא-דתיים, בין עשירים לעניים. עלינו לעמוד מולם מאוחדים ומלוכדים, להתפלל יחדיו אל אבינו שבשמים ולבקש ש"לא ייטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב".

הבה נניח להמולת הבחירות, נשמח יחדיו בשמחת פורים, נשלח מנות איש לרעהו וניתן מתנות לאבינונים, ונזכה ל"ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם", כאן ועכשיו.

כל שמערכת הבחירות מתקרבת לסיימה עולה מפלס הזיהום הסביבתי שהיא מייצרת. ראו את הרפש המותז לכל עבר, את השנאה וחרחור המ' חלוקת. כאילו כל האמצעים כשרים כדי לנסות להרוויח עוד קול, או למען מטרה נעלית יותר - לגרום שהמפלגה האחרת תקבל פחות קול.

רק לפני כמחצית השנה היינו סמל ומופת לאחדות מופלאה. ימי 'צוק איתן' הביאו לידי ביטוי את כל היפה שבעם ישראל. התנדבות, עזרה לזולת, ערבות הדדית, אכפתיות. זוכרים את ההלוויות הענקיות של החיילים הבודדים? איזו רוח נפלאה אפפה אז את כולנו. האומנם זה אותו עם?

קדחת הבחירות

אבל מתברר שמאז ומעולם היו בנו שני הצדדים האלה. כאשר המן מנסה לשכנע את אחשוורוש להשמיד את היהודים הוא אומר לו: "ישנו עם אחד מפוזר ומפורד". זה הרושם שקיבל מתמונת המצב באותו זמן.

קודם שהוכרזה גזרת המן נדמה היה שהעם היהודי מפוצל ומשוטע. היו שקראו ללכת למשתה אחשוורוש, והיו שהתנגדו נמרצות. היו שדגלו בהשתלבות בחיי התרבות של ממלכת פרס ומד', והיו שראו בכך סכנה לקיומה של היהדות. נראה היה שהעם היהודי משוטע לשעיים ומסוכסך בתוך עצמו.

אבל כשהוכרזה הגזרה התלכד העם. פתאום נעלמו כל המחלוקות וכל השעיים. הכול התכנס, צמו והתפללו, מתוך אמונה עזה בבורא העולם, שומר ישראל. באותו רגע התברר שמראה הפירוד לא היה אלא דימוי חיצוני, ואילו בתוך-תוכנו כולנו מאוחדים ומלוכדים.

השאלה הגדולה היא מהי מהותנו האמיתית ומהי התחפושת. האם האמת שלנו באה לידי ביטוי בימי 'צוק איתן' או שקרב התרנגולים שניטש עכשיו לנגד עינינו הוא מראָה המשקפת את דמותנו. מי אנחנו באמת ומהי התחפושת?

אנחנו מאמינים שדמותנו האמיתית התגלתה

לא להיבהל מהיותנו מיעוט

אלוקי מדוד, המותאם לעולם. נמצא ש-105 מייצג את 'אלופו של עולם' שלמעלה מ-005 הצמצומים, היינו דרגת הקדושה שלמעלה מהעולם ומ'סדר ההשתלשלות'.

מיעוט מנצח

זה גם סוד הערך המספרי של 'תצוה'. המספר 005 מייצג את שלמות נפשו של משה רבנו, שכן לנשמה חמש דרגות וכל אחת ואחת מהן כלולה ממאה, ויחד הרי זה 005. נמצא ש-105 מבטא את הדרגה שלמעלה מכל הכוחות, שזה עצם מהותו של משה רבנו, שלמעלה מעניין ה'שם'.

ההוראה העולה מכך היא, שאל לו ליהודי לחשוש מעובדת היותנו מיעוט מספרי לעומת אומות העולם. העולם מיוצג על-ידי המספר 005, שאמנם הוא מספר גדול, אולם למעלה ממנו נמצא ה-105, שהוא הקב"ה, אלופו של עולם, שלגביו העולם כולו הוא כאין וכאפס והוא נותן לנו כוחות לגבור על כל הקשיים.

(שיחות קודש תשמ"א, כרך ב, עמ' 451)

משה רבנו דרש מפרעה בשם ה' לשלוח את בני ישראל, ופרעה התריס: "מי ה' אשר אשמע בקולו?". הערך המספרי של המילה אשר הוא 105. העונש על ה'אשר' שאמר פרעה מגולם ב'אשר' - הערך המספרי של עשר המכות: דצ"ך, עד"ש, באח"ב.

למעלה מהסדר

בתורת החסידות מוסבר שהשם אשר מייצג את כוח התענוג, שהוא אחד הכוחות הנעלים בנפש. רעיון זה מופיע בהקשר של שבט אשר. כוח התענוג נעלה מכל רגשותיו של האדם, ואפילו מכלי שכלו. זו הדרגה העליונה ביותר, בבחינת "למעלה מטעם ודעת".

וכשם שזה בכוחות הנפש של האדם, כך גם בעולמות העליונים. יש דרגות אלוקיות המותאמות לעולם הגשמי. המדרש אומר שהקב"ה הלך מהלך ת"ק (005) שנה כדי לקנות לו שם. ההליכה מייצגת את 'סדר ההשתלשלות', שבו האור האלוקי עובר הגבלה כדי לאפשר קיום לעולם הגשמי. כך מאיר בעולם הזה אור

פרשת תצוה צופנת בתוכה רמזים שאינם נראים לעין במבט שטחי. לדוגמה, איזכור שמו של משה בפרשה. זה היה בעקבות בקשתו של משה מהקב"ה למחול לבני ישראל על חטא העגל. משה אמר שאם הקב"ה אינו מוכן לסלוח לישראל - "מִחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר קָתַבְתָּ". בסופו של דבר מחל הקב"ה, אך אמירת צדיק מתקיימת במידה מסויימת ושמו של משה נמוך מפרשה בתורה, פרשת תצוה.

ערכה המספרי של שם הפרשה, תצוה, הוא 105. העיסוק בגימטריות דורש זהירות, אולם כאן יש משמעות רוחנית למספר, המופיע גם בהקשר המכות שהנחית הקב"ה על מצרים.

'אשר' במצרים

רבי יהודה נתן סימנים לעשר המכות כשחיבר את ראשי התיבות שלהן - דצ"ך, עד"ש, באח"ב. מדוע יש צורך בסימנים? רבי שמשון מאוסטרופולי מסביר שרבי יהודה ביקש לרמז כאן לדברים שהושמעו בשיחה בין משה לפרעה.

אמרת השבוע

בזכות עמלק

אחד מחסידיו של אדמו"ר הזקן, בעל התניא, סיפר שנעשה חסיד בזכות עמלק. והסביר:

"פעם אחת, בשבת זכור, שהה בעירת מגוריי אורח שמשך את תשומת ליבי. בשעת קריאת פרשת זכור התבוננתי בפניו וראיתי שהוא חש תיעוב עז כלפי עמלק.

"ניגשתי אליו ושאלתי: 'מה עשה לך עמלק שאתה מתעב אותו כל-כך?'. השיב האורח: 'רצונך לדעת, בוא עמי אל הרבי'. וכך, בזכות עמלק, נעשיתי חסיד".

פתגם חסידי

הגאון רבי העשיל, כאשר היה רוצה לבחון את הקולמוס, היה כותב את שם עמלק או המן, ואחרי-כך מוחקם, כדי לקיים את "תמחה את זכר עמלק"

פורים | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

במה מתבסמים

"מחייב אינש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי" (מגילה ז). לא נאמר "לבסומי ביין" אלא "לבסומי בפוריא". חייב אדם לשמוח ולהתלהב מן הנס של פורים עד דלא ידע.

(אור הנר)

ניסי היין

הטעם שיש מצווה לשתות לשוכרה הוא מפני שהניסים העיקריים בפורים קשורים ליין: בשכרותו דרש אחשוורוש מוושתי המלכה לבוא לפניו, בעקבות זאת מונתה אסתר למלכה תחתיה, וגם סופו של המן ומפלתו הגמורה היו בעת משתה היין.

(מאוצרנו הישן)

קדיש אחרי המגילה

רבי יוסף-פינחס קנטור, רבה של קוניץ, היה אומר בדרך הלצה: מפני מה אומרים קדיש אחרי המגילות קוהלת, רות ושיר השירים, ואין אומרים קדיש אחרי מגילת אסתר? מפני שהמן לא הניח אחרי קדיש...

העיני הגדול ביותר

גדול יום הפורים מיום הכיפורים, שביום הכיפורים המצווה היא לענות את הנפש, ואילו בפורים חייב אדם להתבסס עד דלא ידע. וכי יש

בעולם עינוי גדול מחסרון הדעת?

(רבי בונם מפשיסחה)

מי פושט יד

רבי ישראל מרוז'ין אמר שבפורים אפשר לפעול הכול, כמבואר בשולחן-ערוך סי' תרצד: "כל הפושט יד נותנים לו". הלך אחד ואמר את החידוש לרבי יצחק מסקוויריה. אמר רבי יצחק: אם כן, היום הוא גם זמן תשובה, שהלוא הקב"ה הוא מפושטי יד, שימינו פשוטה לקבל שבים.

מצווה כל היום

מצוות משתה ושמחה בפורים שונה משאר המצוות שתיקנו חכמים בימי הפורים. את המצוות האחרות מקיימים פעם אחת ויוצאים ידי חובה, אבל מצוות משתה ושמחה חיובה במשך כל היום כולו, כדברי הכתוב "ימי משתה ושמחה".

(הרבי מליובאוויטש)

מצוות של חיבור

שתי המצוות של 'משלוח מנות' ו'מתנות לאביונים' שונות משאר מצוות הפורים מפני שעניינן קירוב ואיחוד בין יהודים. גם דרך קיומן היא על-ידי קירוב וחיבור של 'משלוח המנות' או ה'מתנות לאביונים' עם המקבלים - רעהו או האביון.

(לקוטי שיחות)

הוא רע! הוא רע!

חורף תשי"ג היה קר וקשה ליהודי ברית המועצות, הנאנקים תחת שלטונו האכזר של הרוזן סטאלין. מאז פרוץ המהפכה הקומוניסטית היהודות בברית המועצות נרדפת. רבנים, מורים, שוחטים ומוהלים - נעצרים, מוצאים להורג או נשלחים לסיביר.

בכ"ו בטבת באותה שנה הפציעה לאוויר 'עלילת הרופאים', שהוצגה כמזימה שזממו רופאים יהודים לפגוע בחיי מנהיגי המדינה, ובראשם בסטאלין.

כלי התקשורת סיפרו בדרמטיות על שני קצינים בכירים - קורצ'וב וז'דנוב - שנרצחו בידי כנופיית הרופאים. החשודים היו תשעה רופאים, שישה מהם יהודים. בכיר הנאשמים היה הפרופסור היהודי מירון וובסי, שהיה רופא האישי של סטאלין.

ליהודי ברית המועצות היה ברור שזו עלילה שפלה, שנועדה להכשיר את הקרקע לגירוש המוני של מיליוני יהודי ברית המועצות לארץ ג'רה נידחת, לרפובליקת בירוביג'אן, שתהיה בית כלא גדול לכל היהודים.

העיתונות הסיתה בארסיות רבה כנגד היהודים, "אויבי העם", ומכונת התעמולה המושמנת של השלטון הסובייטי עבדה שעות נוספות כדי להכפיש את היהודים ולהשניא אותם על הציבור. ההמון הנבער הגיב כמצופה, ומיום ליום רבו גילויי השנאה כלפי יהודים.

הכול ציפו במתח למשפט הראווה, אף שהיה ברור כי גזר הדין הוכתב מראש וכי כל התשעה יימצאו אשמים. ודאי גם יוצאו להורג בעוון בגידה.

מצוקתם של יהודי ברית המועצות הייתה נוראה. בליבותיהם קינן החשש שהפעם אין מוצא מן הסבך. עוד רגע ומלכודת המוות תסגור עליהם לגמרי. רק נס יכול להציל אותם.

פורים תשי"ג. בבית מדרשו של הרבי מליובאוויטש בברוקלין שבניו יורק מתקיימת התוועדות חסידית. חסידים כבר מכירים את אופי התוועדות הממושכות שהרבי מקיים בשבתות ובחגים, התוועדות מלאות בדברי תורה וחסידות, שאותן הוא מרצה בשטף, כמעין נובע, במרוצת שעות.

התוועדות הפורים נפתחה באמירת מאמר חסידות - פרק מעמיק בתורת

לפתע נשתנו פניו של הרבי והבעתם נעשתה שוב דרוכה ורצינית. החסידים ידעו שהבעה זו משמעותה שבכוונת הרבי לומר עוד מאמר. זה היה חידוש מרעי - שני מאמרים בהתוועדות אחת. חסידים ציינו לעצמם שזה מאורע חסר תקדים.

אך האירוע הדרמטי יותר, שנצרב

החסידות שהרבי אומר בטון ייחודי. באותם רגעים הרבי רציני מאוד, עיניו עצומות. כשסיים את המאמר נעשתה התוועדות נינוחה יותר, דברי התורה של הרבי עסקו בענייני הפורים ותובלו בשירת ניגונים ובאיחולי 'לחיים' לנאספים הרבים.

הגיעו השעות הקטנות של הלילה.

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

יודע ומתכוון למרוד

ארבע פעמים, במרוצת דברי ימי ישראל, מתקיים עימות בין עם ישראל לעמלק: הראשונה - מיד עם היציאה ממצרים; השנייה - לפני הכניסה לארץ, כאשר עמלק התחזה לכנעני; השלישית - בשנים הראשונות לאחר הכניסה לארץ, כאשר שאול יצא להילחם בעמלק; והפעם הרביעית היא בתקופת עקבתא דמשיחא. עמלק פותח וסוגר אפוא את תקופת המדבר, והוא גם פותח וסוגר את תקופת ההתיישבות של עם ישראל בארץ ישראל, שתושלם בביאת המשיח.

צורת הופעתו של עמלק בתקופת המדבר יכולה ללמדנו על דרך התגלותו בימינו אלה. בראשית תקופת המדבר הופיע עמלק בגלוי ובלי להסוות את עצמו, ואילו בסוף התקופה היא התחזה לכנעני. וכך גם בראשית תקופת ההתיישבות בארץ ישראל הייתה המלחמה בעמלק הגלוי, ומכאן יש להסיק שעמלק המופיע בעקבתא דמשיחא הוא עמלק המוסווה.

מלחמה תמידית

המצווה "זכור את אשר עשה לך עמלק... לא תשכח" מעידה כי המלחמה בעמלק היא מלחמה מתמדת. זו מלחמה שמתנהלת בכל יום ובכל שעה, אם כי היא פושטת צורה ולובשת צורה. פעם היא ניטשת בשדה הקרב ופעם היא מתחוללת בתוך נפשו של האדם.

תורת החסידות מסבירה (ראה ספר המאמרים תרס"ה עמ' 210 ואילך) שעמלק מייצג גישה שלילית והרסנית, שעמה אין מקום לשום פשרה ולשום הידברות. על הפרעות שבאות מ'קליפת עמלק' יש להגיב בדרך אחת ויחידה: "תמחה את זכר עמלק" - ביטול מוחלט של כל טענותיו ורעיונותיו. וכל זאת מפני שעמלק "יודע את ריבונו ומתכוון למרוד בו", ומי שמכיר את האמת ואף על-פי-כן נלחם בה - אין לו שום תקנה.

עמלק מוגדר 'חצוף בעצם'. זו חוצפה שאינה נובעת מגדולה ממשית. עשיר, ש'ענה עזות', התנשאותו נובעת מעושרו, ויש לה תקנה: כשיעמוד מול אדם עשיר ממנו, יתבטל לפניו. מי שמתיהר בזכות חכמתו, ירכין את ראשו כשיפגוש אדם שחמתו עולה בעליל על זו שלו. כל עוד החוצפה וההתנשאות נובעות מסיבה ממשית כלשהי - יש להן תקנה. אולם עמלק הוא 'חצוף בעצם'; חוצפה שאינה נובעת משום יתרון אמיתי. לזה אין שום תקנה. הוא לא יכנע אף לא נוכח החכם הגדול ביותר. להפך, ככל שיעמוד מול גדולה כבירה יותר, תתעצם חוצפתו.

עמלק נלחם גם באמת הגלויה ביותר. הוא יצא להילחם בישראל דווקא בשעה שכל העולם ראה את ניסי ה' ועמד משתאה - "נמוגו כל יושבי כנען". הוא לא התרשם כלל, ולהפך, ההתגלות האלוקית הברורה הזאת היא שעוררה אותו לצאת ולהילחם, מפני החוצפה הטבועה בו.

לזכור ולמחות

לכן אי אפשר לתקן את עמלק ולהסיר את הרע שבו. הוא יודע הכול, וככל שהוא יודע יותר, כן הוא מתמרד ומפריע בעוצמה רבה יותר. זה הרע המוחלט שאין לו תקנה אלא הכרתה מוחלטת.

עמלק המוסווה עשוי שלא להילחם ישירות בתורה ובמצוותיה. להפך, הוא יטען שהתורה והמצוות הן דבר גדול ועשגב. הוא רק ישתדל לקרר את האדם, לבל יושפע מהתורה ומהמצוות, כפי שנאמר על עמלק: "אשר קרך בדרך" - מלשון קרירות. אמנם אין בכך היגיון, שהרי אדם הלומד תורה ומקיים מצוות צריך לחוש את קדושתן ולהיות מושפע מהן, אבל עמלק, בעקשנותו ובחוצפתו, יכול לגרום שיהודי יעסוק אף בחסידות בלי שהדבר יותיר בנפשו שום רושם. לכן צריך לזכור תמיד את עמלק ולמחותו כליל, וזו ההכנה לגאולה השלמה (ראה גם לקוטי שיחות כרך א, עמ' 208).

לנצח בזיכרון משתתפי המעמד, אירע כמה דקות לפני אמירת המאמר.

"בתקופת המהפכה ברוסיה", החל הרבי פתאום לספר, וארשת רצינית במיוחד נסוכה על פניו, "לאחר מפלת הצאר (ניקולאי השני), הייתה תקופה של חופש פוליטי בעבור יהודי רוסיה. עד אז לא היו להם שום זכויות, אולם עתה הותר להם להשתתף בבחירות.

"אדמו"ר הרש"ב הורה לחסידים להשתתף בבחירות ולהצביע. בעקבות ההוראה בא לעמדת ההצבעה חסיד אחד, שהיה מנותק לגמרי מהוויות העולם, ולא היה מעודכן כלל וכלל במתרחש במדינה.

"אך הרבי הורה שיש להשתתף בבחירות, וכך התייצב הלה בחדרת קודש, לאחר טבילה במקווה, מותניו חגורים באבנט, כראוי לקיום הוראת הרבי, וביצע את המוטל עליו. הוא רק ידע שעליו לתמוך במועמד פלוני ולהריע לו, ולהביע חוסר רצון בשני. בעיניו זו הייתה פעולה רוחנית של קיום שליחות הרבי".

הרבי המשיך ותיאר באוזני החסידים איך כשיצא החסיד החוצה הבחין בכמה בני-אדם עומדים ומכריזים "הורה! הורה!" (קריאת עידוד רוסית). החסיד לא הבין כלל את שפתם ואת פשר הכרזתם, ופירש את הקריאה במשמעות אחרת - "הוא רע!... וכך הצטרף אליהם והכריז "הוא רע! הוא רע! הוא רע!..."

הרבי סיים את סיפורו.

בבית המדרש עמדה דממה. לפתע, כמו ניתן אות מוסכם, קמו מאות המשתתפים על רגליהם, והכריזו יחד שלוש קריאות קצובות: "הוא רע! הוא רע! הוא רע!..."

מיד אחר-כך פתח הרבי באמירת המאמר, שנפתח בפסוק מן המגילה, "על כן קראו לימים האלה פורים, על שם הפור". המאמר נסתיים בקביעה שה'קליפה' מתבטלת ונכנעת לגמרי לפני הקדושה.

הכול הבינו שהמאמר, הסיפור וחקיקי החסיד משנת תרע"ז - נושאים בחובם דבר-מה עמוק יותר, שאינו נראה לעין.

חלפו כמה ימים, ושמעות שדלפו מאחורי מסך הברזל הִכו את העולם בתדהמה: סטאלין העריץ מת. לאחר מכן התבררו הפרטים. בפורים הודיעו השלטונות כי חלה, אולם כעבור זמן נודעה האמת. סטאלין מת בפורים.

(לכתיבת הסיפור נעזרנו בעדותו של הרב יואל כהן, ה'חוזר' של הרבי, לתכנית JEM)

מסעות בתחפושות

יש המתחפשים לא רק בפורים. כזה הוא יצחק כרמלי, הנוהג לבקר במדינות שבהן התחפושת הכרחית, כמו בכמה ממדינות ערב. זה יותר מעשרים שנה כרמלי משוטט ברחבי העולם. הוא ביקר בקרוב למאה מדינות. בכמה ממסעותיו הצליח לחשוף תגליות יהודיות מדהימות.

מה מניע אותך? "אני מודה שהיצר ההרפתקני היה המניע הראשוני", מעיד כרמלי. "כשגיליתי שאני מצליח להביא הישגים משמעותיים, החלטתי להמשיך. אני מרגיש במסעותיי שליחות קודש. מוסדות יהודיים ניצלו בזכות מידע שהבאתי, בתי כנסת שהפכו למסגדים במדינות ערב, בתי כנסת שנהפכו לכנסיות באירופה, או בתי קברות שכמעט נהרסו בידי השלטונות".

ישיבה ברחוב 'פלסטין'

לא אחת המסעות מלווים סיכון אישי. "פעם אחת ביקרתי בחבל הבסקים. יש שם מלחמות בין קבוצות טרור. הבנתי שכדי לסייר שם חובה להצטרף לאחת הקבוצות, וכך עשיתי".

עדיין חרות בליבו ביקורו בתוניס לפני שמונה שנים: "הרגע הכי מרגש בביקור היה לראות את ישיבת חב"ד, שפועלת בתוך מבנה ברחוב 'פלסטין'. זו סיטואציה בלתי ניתנת להסבר: מסביב המון שונאי יהודים ושונאי ישראל, ובפנים יושבים והוגים בתורה".

הפתעה בג'ונגל

והנה סיפור מאפריקה: "נסעתי בעקבות שבטים הטוענים שהם מצאצאי עשרת השבטים. מובן שאין הם יהודים על-פי ההלכה, אבל עניין אותי להכיר את אורח חייהם. מצאתי שם שבט שבניו שומרים על הפרדה בין בשר לחלב, מקפידים על ברית מילה ולא מוותרים על השבת".

דומה שסיפוריו הרבים יכולים להכיל ספר עב

קבר עתיק בשוק

כשהוא מתחיל לספר, אתה חש כמו בטיסה איך סופית שממריאה ונוחתת. "כשאתה מסתובב באפריקה, באזורים הגידחים ביותר, ופתאום רואה מגן דוד או סמל יהודי אחר, אתה כמעט מתעלף", הוא אומר. "לפעמים זה קורה בהפתעה גמורה. באחד מביקוריי במצרים, בעודי משוטט מחופש לערבי באחד השווקים, אני מבחין בלוח שיש עתיק ועליו כתובת בעברית. זה היה קבר של יהודי שנפטר לפני 250 שנה".

את חב"ד גילה כבר במסעו הראשון: "המסע הראשון שלי היה למרוקו. הדהים אותי לראות

פינת ההלכה

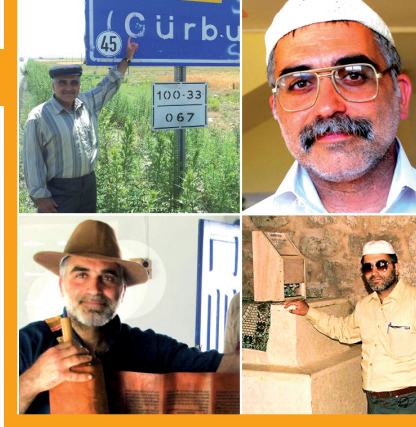
מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

הזכרת פורים

שאלה: מדוע בברכת 'מעין שלוש' אין מוסיפים מאומה לכבוד חנוכה ופורים?

תשובה: חז"ל תיקנו להוסיף בחנוכה ובפורים בברכות הוודיה, שהן: 'מודים' (בשמונה עשרה) ו'נודה לך' (הברכה השנייה של ברכת המזון), את תפילות 'ועל הניסים', שבהן הוודיה לה' על ניסי הצלת עם ישראל, שעליהם נקבעו החגים האלה. הוספה זו דינה קל מזה של הזכרת שבת וחגים, מכיוון שמי ששכח אותה יכול לאומרה רק כל עוד לא אמר את שם ה' של סיום הברכה, ואם כבר אמר זאת - אינו חוזר.

אולם בברכת 'מעין שלוש', שמברכים אותה אחר אכילת אחד משבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל ('על המחיה', 'על הגפן', או 'על העץ'), ומזכירים בה את קדושת היום בשבת, בראש חודש

תגליות יהודיות מסביב לעולם. יצחק כרמלי

כרס. אחד מסיפוריו המדהימים התרחש בקובה הקומוניסטית, שבה ביקר לפני חמש עשרה שנה: "המדינה הייתה מסוגרת והיהדות שם הייתה אסורה. כשהלכתי שם ברחוב ראיתי פתאום שני בחורי ישיבה של חב"ד, לבושים בחליפה וכובע. כמעט התעלפתי. הם באו לשם מאורוגוואי לתקופת שליחות קצרה. הבחורים הפעילו מניין מחתרתי ולימדו אחד עשר ילדים יהודים שמעולם לא אמרו 'שמע ישראל'. כשהבחורים הליבשו את הילדים בציצית, היו שם סבתות שארבעים וחמש שנים - מאז עליית קסטרו לשלטון - לא ראו ציצית. הן פשוט בכו מהתרגשות".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הצינן' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'צינן' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'
63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

